

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra De Nygifte

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194650537968.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

Fredrik

Nei, Moder, vær ikke bange!
Men hidtil gik jeg som en Blind
Igennem Aarene lange.
Min Bevidsthed vaktet i denne Stund,
Nu mig selv jeg gjennefskuer,
111 Nu seer jeg mit Liv i dets første Grund,
Og paa eengang haaber og gruer.
Ha! jeg føler igjen min dybe Skræk,
Da mit Hoved paa Blokken jeg lagde,
Men af min Tanke dog ei gik væk
Det Trøstens Ord, du sagde.
Ved Øxens Fald min Bevidsthed forgik,
Men jeg vaagned paa fremmede Steder,
Og paa min Vandring Øie jeg fik
Paa en Mand i hvide Klæder.
Jeg veed ei.... maaskee det min Frelser var,
Men ak! jeg kjendte ham ikke,
Og min Bøn for ham ei frem jeg bar,
Skjøndt Mildhed var i hans Blikke.
Han langsomt mig imøde kom,
Og nu saae jeg hans Haar at skinne;
Han strakte sin Haand, og sagde: »Vend om!
»Din Plads er ikke herinde.
»Paa Jorden Forbryderens Død du led,
»Her ingen Straf er tilbage,
»Saa gak da til Jorden atter ned,
»Lev om igjen dine Dage.«
Da vendte jeg om paa frygtsom Fod,
Da vandrede jeg saa længe;
Min Kraft var måttet, tabt mit Mod,
Til Hvile monne jeg trænge.
Da sov jeg en Søvn saa dyb, saa haard,
Og Intet veed jeg, som hændte,
Men da jeg vaagned i Barndoms Aar,
Jeg som en Anden mig kjendte. -
112 O Moder! skjænk mig et Øiekast!
Din Trøst kan jeg nu behøve;
Ei anden Gang, det lover jeg fast,
Skal din Søn dit Hjerte bedrøve.
Hun svarer mig ei! Hendes Stemme lød
Dog tilforn, for Sønnen at raade
Hun drager saa tungt et Suk.... Hun er død!
Nu see Gud til mig i Naade!